

Nikola Sanders

Původní Bureš

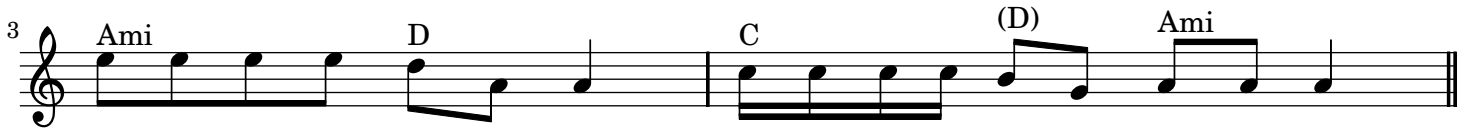
Po - vím vám teď his - to - ri - i, co vy - prá - ví se v tom - dle kra - ji,

jak Pe - tr o du - ši při - šel a po - tom ji za - se na - šel.

Na - po - čát - ku vše - ho by - la krá - sná pan - na ce - lá bí - lá,

ro - di - če už ne - mě - la, u strej - ce Ni - ko - ly byd - le - la.

Ref. Hej Ni - ko - lo San - der - si, máš čer - nou du - ši!

Hej Ni - ko - lo San - der - si, kou - kej si ji ne - chat!

U strejce Nikoly bydlela,/ Kristýna se jmenovala./ Vod hlavy k patě celá chudá,/ rybáře Petra milovala.
A Petr jí měl taky rád,/ jenže Nikola mu jí nechtěl dát,/ bohatej a lakomej/ byl ten Nikola Sanders.
Hej Nikolo...

Zima byla, mokro bylo,/ že by jsi psa nevyhnal,/ jen do domu u jezera,/ nákej chlap se dobejval.
„Copak je to za návštěvu?/ Koukej mazat, беру bič./ Kdybys věděl, kdo tu bydlí,/ tak už bys byl dávno pryč!“
Hej Nikolo...

U kuchyně u dveří/ divnej chlápek stojí. Nikola na něj kouká/ a možná se trochu bojí.
A ten chlapiček povídá:/ „Nikolo věnuj mi chvíličku,/ mám tu něco pro tebe.“/ a z kapsy tahá lahvičku.
Hej Nikolo...

Když se z toho napiješ/ s někým s kým se domluvíš,/ tak tvoje duše bude jeho/ a jeho duše bude tvá.
Jak jsou ty lidi drzí,/ Nikola jenom zírá,/ jenže chlápek už je pryč/ a domem zavanula síra.
Hej Nikolo...

Druhýho dne navečer/ přichází k nim Petr,/ má dřeváky naboso/ a pruhovanej svetr.
Nikola jim nalejvá/ a žvaní cosi o duši,/ tak se Petr napije,/ aniž co zlýho vytuší.
Hej Nikolo...

Není sklenka jako sklenka,/ deci jako deci,/ ráno když se rozední,/ začnou se dít věci.
Kristýna je zmatená,/ slunce zalezlo za mraky,/ Petr se dvoří starý bábě,/ Nikola hostí žebráky.
Hej Nikolo...

V zahradě kloní hlavu růže,/ která včera kvetla./ Nikola miluje Kristýnu/ a Kristýna miluje Petra.
Růže je někdy jako dívka,/ dívka je jako růže./ V Nikolovi našla otce,/ v Petrovi ztratila muže.
Hej Nikolo...

Nikola večer přemýšlí/ a čistá duše se bouří. Nemůže si vzít Kristýnu,/ i když po tom touží.
Na polici v lahvičce,/ eště trochu zbývá,/ Petr jde zrovna kolem,/ Nikola na něj kývá.
Hej Nikolo...

„Kdo měl jednu černou duši,/ nebude mít nikdy klid./ Pojď se Petře napít/ a duši si vyměnit!“
Tak se znova napijou/ a Nikola hned začne řvát:/ „Máš zas čistou duši,/ no tak, co bys eště rád?!“
Hej Nikolo...

Pak se náhle ve stínu/ objevil proud světla./ Petr objímá Kristýnu/ a Kristýna objímá Petra.
V tom se z venku ozvalo,/ rachocení hromu./ Nikola na ně křičí:/ „Táhněte z mýho domu!“
Hej Nikolo...

A když ti dva odešli,/ tak už se nic nestalo,/ jen vrzání okenic,/ do ticha který nastalo.
Kdo z vás půjde k jezeru,/ tak tam ten dům uvidí,/ v něm opuštěnej od lidí/ umřel Nikola Sanders.
Hej Nikolo...